

Devlet Bizimle Savaşıyor

Meydan Gazetesi

01.03.2016

İçindekiler

Beden Çıplak – Devlet Çıplak	3
Savaşta Kadının İşgali	3
Kadına Yönelik Topyekûn Savaş	4
Savaşa Karşı Topyekûn Mücadele	5

Beden Cıplak – Devlet Cıplak

11 Şubat'ta sosyal medyada bir fotoğraf dolaşmaya başladı. Şırnak'ın Cizre ilçesinde kanlar içinde yerde yatan -çorapları ve iç çamaşırı hariç- çıplak bir kadın, etrafında askerler...

Katlettiğin kadını neden işkence yapıp soyarsın? Soyup neden fotoğraf-larsın? Fotoğrafları sosyal medyada neden yayarsın? Öfkeyle birçok soru gelirken akıllara, cevaplar da gittikçe belirginleşir. Kadın, katledildikten sonra bile aşağılanmalıdır; bedeni, teşhir malzemesi olarak kullanılmalıdır. Çünkü savaş, tecavüzdür aynı zamanda. Toprağın, yaşamın ve her koşulda kadının işgalidir, talanıdır, yağmalanmasıdır. Çünkü bütün bunlar, devlet geleneğidir.

Yaşamlarımızın her alanında maruz kaldığımız şiddet nasıl sıradan-laştırılıyorsa, savaş denilen süreçte bizlere uyguladıkları türlü işkence de çeşitli propaganda yöntemleriyle meşrulaştırılır. “Düşman” denilir, “terö-rist” denilir, “etkisiz hale getirildikten sonra tuzaklanmış olabileceği (vü-cudunda bomba teçhizatı olduğu) şüphesiyle kıyafetleri çıkartıldı” denilir. Bu sebeptendir ki, Cizre’de katledildikten sonra soyulup işkence edilen 1993 doğumlu Asya Taşçı’nın fotoğraflarına, toplumun azımsanamayacak bir kısmı sevinir. Bu ilk değildir; Ekin Wan ve daha nice kadın canlanır gözümüzde. Ve aslında cırılçıplak kalan, devlet geleneğidir.

Savaşta Kadının İşgali

Savaşlarda erkek devletin muharebe meydanlarından biri haline gelir kadın bedeni. Öncelikle tecavüz, “düşmanın onuruyla oynama” ya da “düş-manın gelecek nesillerini ele geçirme” silahı olarak kullanılır. Düşmanın neslini sürdürebilmesi için araç olarak görülen kadın, tecavüz yüzünden hamile kalırsa, dünyaya getireceği bebek düşman olmayacak; düşman nes-lini sürdüremeyecektir.

Savaş alanında yakalanırsa -katledilmeden önce ya da sonra- muhak-kak tecavüz edilir kadına. Esir alınırsa köle pazarlarında satılır, yine te-cavüze maruz kalır. Savaşa tahammül edemeyerek yaşam alanını terk etmeye, göçe kalkışırsa; sınırda askerin tecavüzü bekliyordur onu. Bir şe-kilde sınırı geçebildiyse yaşam tacirlerinin ağına düşer Ege’de. Bu böyle sürer. Her adımda tecavüzcüler “Hazır Ol!”da bekliyordur.

Savaşta kadın bedeninin işgali, sadece tecavüz de değildir. Bu işgalciler, tacizden işkenceye katliama kadar şiddetin her biçimini kullanır işgal ettikleri bedenlerde.

Son süreçte de, devletin Kürdistan’da sürdürmekte olduğu savaşta yüzlerce kadın katledilmiş; tecavüz, taciz rutinleşmiştir. Devlet tarafından kadın; “toprak, bayrak ve namus”la özdeşleştirildiği için; düşmanı olarak gördüğü topluluktaki kadınlara tecavüz ederek, onların çıplak bedenini sergileyerek o topluluğa karşı psikolojik bir savaş yürütmekte, kendince sembolik bir galibiyet yaşamaktadır.

Kadına Yönelik Topyekûn Savaş

Bir yandan mermilerle, tanklarla, toplarla saldırı devam ederken; diğer yandan kadına yönelik şiddet tüm hızıyla sürüyor. Kadını bebek üreten bir makine, erkeğe hizmet robotu, ucuz emek, aşağılanması gereken bir varlık; bunları reddediyorsa yok edilmesi gereken bir cisim olarak gören erkek devletin bakış açısı, gündelik yaşantıda çevremizdeki erkeklerin gözlerine yansıyor.

Nefes alıp verebildiğimiz her an, biz kadınlara taciz, tecavüz, katliam dayatılıyor. Tüm bunlar kimi zaman sevgiyle, kıskançlıkla, etek boyuyla, kahkaha tonuyla; kimi zamansa devlet erkanının sözleriyle, yasalarla açıklanarak sıradanlaştırılıyor.

Geçen yıl Şubat ayında tecavüz edildikten sonra yakılan ve katledilen Özgecan Aslan, “milat olacaktı” sözde. Artık kadın cinayetlerine tahammül kalmamış, kadınlar sokaklara çıkmıştı. Yaşadığımız coğrafyanın dört bir yanında gerçekleştirilen eylemler oldukça kalabalıktı. Toplumun neredeyse tüm kesimlerinden -farklı yorumlarla da olsa- topladığı büyük tepkilerin ardından, tecavüz ve cinayetin faili erkeklere, fail devletin yargısı tarafından ağırlaştırılmış müebbet hapis “cezası” verildi.

“Kadına şiddet yok, algıda seçicilik var.” diyen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı’yla farklı boyutlarda yaşıyor olsak da aynı havayı soluduğumuz topraklarda, o günden bu güne 400 civarı (farklı kurumların raporlarında 339, 414 ve 454) kadın katledildi.

2014 yılında Kayseri’de boşanmak istediği için 13 kez bıçaklanarak öldürülen Firdevs Vanlı’nın katil kocası, kadın katliamlarının nedenini açıklamıştı aslında; “Öldürme hakkımı kullandım. Böyle bir hakkı yeni öğrendim.” Dünyaya geldiği andan itibaren erkek devletin ataerkil propa-

gandasıyla yetişen “erk”ek, öldürme hakkını da elbette devletten öğrenmiştir.

Devletin kimi zaman cephede vuran erkek askerle, karakolda tecavüz eden erkek polisle, hapishaneye kapatan erkek yasayla, kadın cinayetlerini aklayan erkek yargıyla; kimi zaman evde döven erkek babayla, iş yerinde sürekli psikolojik ve fiziksel mobbing uygulayan erkek patronla, sokakta bıçaklayan erkek sevgiliyle, minibüste taciz eden herhangi bir erkekle sürdüğü bu savaş, kadına yönelik topyekûn bir savaştır.

Savaş Karşı Topyekûn Mücadele

Erkek devletin savaşında, kadın için kazanmak ya da kaybetmek gibi seçenekler bulunmaz. Bu savaş erkektir, kadın her koşulda kaybedendir. Yaşamı yok eden bu savaşta, biz kadınların yaşamdan yana durarak devlete karşı mücadele etmekten ve savaşı yok etmekten başka seçeneği yoktur.

Yaşayabilmek ve yaşamı özgürleştirmek için tek seçeneğimiz; el ele vermek, omuz omuza direnmek, kadın dayanışmasına sarılıp savaşa karşı topyekûn mücadeleyi yükseltmektir.

Anarşist Kütüphane

Meydan Gazetesi
Devlet Bizimle Savaşıyor
01.03.2016

tr.anarchistlibraries.net